

καὶ δυσκολίαν ⁹/ ἡ αἰτίατους, κατὰ τὴν ὥραν τοὺς δίδεται διωρία ἕως 15. ἡμέραι ¹⁰/ νὰ τηρήσουν νὰ κάμουν τελ(ει)αν διαλλαγὴν ἐν τῷ μέσῳ τους, καὶ νὰ ¹¹/ λ(εί)ψουν τὰ μαλλώματάτους, ἐάν δὲ καὶ δὲν εἰρηνεύσουν, ὕστερα νὰ ¹²/ γένη ἡ Κρίσις τους κ(α)τ(ὰ) τὸν νόμον τοῦ Βηλαετίου καὶ ἐγράφη εἰς ἔνδ(ει)ξιν.

¹³⁻¹⁵/ Μανικάτης σαφράν(ος) νην προεστ(ός) mr, Κωνσταντίνος Μανόλη, ἀνδρέας γηωργηου, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, θωμᾶς βελερᾶς mr.

στ. 2-6 Καταγγελία ἀπὸ μέλος τῆς Κομπανίας, ὅτι ἀσκήθηκε εἰς βάρος τοῦ βία¹ καὶ προσεβλήθη ἀπὸ ἄλλο μέλος στὴ διάρκεια κοινωνικῆς ἐκδηλώσεως.

στ. 6-8 Ο ἐναγόμενος προβάλλει τὴν κακὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἐνάγοντος, γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀσκήση βίας. Τὸ Κριτήριον προφασίζεται ὅτι χρειάζεται χρόνος καὶ λεπτομερεῖς ἀποδείξεις προκειμένου νὰ κρίνῃ τὴν υπόθεσιν.

στ. 9-11 Λόγῳ τῆς Σαρακοστής, τὸ Κριτήριον παρέχει αὐτεπαγγέλτως δεκαπενθήμερη προθεσμία στοὺς ἀντιδίκους γιὰ νὰ συμβιβασθοῦν ἐξωδίκως.

στ. 12 Προκειμένου νὰ ἐπιτύχῃ τὸν συμβιβασμὸ καὶ νὰ μὴ χρειασθεῖ νὰ καταχωρισθοῦν οἱ πράξεις τῶν διαδίκων, τὸ Κριτήριον ἐπιτελεῖ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ τρανσυλβανικοῦ δικαίου² («νόμος τοῦ Βηλαετίου»).

1. Βλ. π.χ. Θ. 6(1639) (ΕΚΣ, σσ. 270-271) καὶ ἐπόμενα.

2. Βλ. ὁ.π., σσ. 172-173. Γιὰ τὴν ἀσκήση βίας –Ποτέντζιας–, στὸ τρανσυλβανικὸ δίκαιο, βλ. Ι. Αδάμη, *Σύνταγμα Νόμων Πολιτικῶν*, Ι, σσ. 3 ἐπ.

80

1761/VIII/8

χ. Ἰωάννη Αδάμη

979/φ 25ν

σχ. 79, 81

Πρακτικό. Κλήτευση ἐναγομένου¹. Μὴ ἐμφάνιση διαδίκου.

¹⁶/ 1761. Αὐγούστου 8.

¹⁷/ Ἡ Ση|| μειώνομεν ἐπὶ τοῦ παρόντ(ος), τὸ πῶς ὁ κύρ Μήτζος Φιτόκης,

¹⁸/ ἐρχόμενος κατέμπροσθεν τοῦ ἡμετέρου συνεδρίου, ἐπρωτεσταλό-

¹⁹/ γησεν, τὸ πῶς ὁ Ὑποδεσάρης τοῦ ὁ κύρ Γιαννάκης Τζήγγου, ²⁰/ μὴν

φυλάττωντας τὸ διωρισμένον Τέρμινον τῆς Κρίσεως τῶν ²¹/ 15. ἡμερῶν,

ἀνεχώρησεν καὶ ὑπῆγεν στὴν δουλιάντου στὸ Μπρασσοβό, ²²/ καὶ σήμερα

πάλιν τζίταλογίζωντάστο<ν> νὰ ἔλθῃ νὰ κριθῇ, δὲν ἦδέ-²³/ λησεν νὰ ἔρθῃ,

λέγωντας πῶς ἔχ(ει) μεγάλαις δουλιαῖς καὶ λογαριασμοὺς ²⁴/ καὶ δὲν ἤμπορεῖ τώρα, μόνον ἄλλοτεσ ὅταν ἤμπορέση, καὶ ἐγράφη διὰ ²⁵/ ἔνδ(ει)ξιν τῶν μελλόντων.

²⁶⁻²⁸/ Μανικάτης· σαφράν(ου) νήν· προεστ(ός) mr, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, Κωνσταντίνος Μανόλη, Πέtkος πέτρου παρών [χ.γρ.], Γιάννης Μαυρουδῆ [χ.γρ.].

στ. 22 «τζίταλογίζωντάς τον»: Πρόκειται για τον ἄλλο τρόπο κλητεύσεως, που γίνεται ἀπὸ τον ἐνάγοντα καὶ ὄχι ἀπὸ το Κριτήριο δια του Καπετάνου¹.

1. Βλ. Θ. 22(1666) § 6, 32(1695) §§ 5-6 (ΕΚΣ, σσ. 288, 316 καὶ σημ. 22), καὶ Ι. Αδάμη, *Σαξονικὰ Στατουῦτα*, 1.2.2 : «Ἀνίσως λοιπόν κανένας Καστριν(ός), ἢ καὶ ἄλλ(ος) τινὰς ἔχη Κρίσιν νὰ κριθῇ μὲ κανέναν, κ(α)τ(ὰ) τὸ ἔθος τοῦ Τόπου, εἶναι χρ(εῖ)α ἢ μὲ τὴν βούλλαν τοῦ Κατῆ, ἢ μὲ τὸν Δημόσιον Ὑπηρέτην, νὰ τὸν τζίταλογίζουν, διὰ νὰ παρῶρησιασθῇ εἰς τὴν διωρισμένην παρά τοῦ Κατῆ ὥραν».

81

1761/VIII/18
χ. Ἰωάννη Αδάμη

979/φ 26r
σχ. 79, 80

**Απόφαση οριστική. Χρήση βίας. Προσβολή προσωπικότητας.
Δικαστικός συμβιβασμός. Συγχώνευση ποινών.**

// 1761. Αὐγούστου 18.

²/ Ἦπα ἡ ῥήσιάσθησαν πάλιν καὶ δεύτερον οἱ ἀντικρὺ γεγραμμένοι, κατέμπροσθεν ³/ ἡμῶν, ἡγουν ὁ κὺρ Μήτζος Φιτόκης, καὶ ὁ κὺρ Γιαννάκης Θεοδωράνου Τζήγγου, ⁴/ διὰ τὴν ἀλληλομαχίαν ὅπου ἔχουν, μάλιστα διὰ τὴν ἐνεργῇ Ποτέντζιαν ὅπου ⁵/ ἐτόλμησεν ὁ κὺρ Γιαννάκης, καὶ τὸν ἔδ(ει)ρεν ἔμπροστᾶ εἰς τοὺς εὕρισκομένους ⁶/ ἐκεῖ στὴν χαρὰν, στὸν Γάμον πραγματευτάδες, διὰ τὴν ὁποῖαν, κάμνωντας ⁷/ ὑπακοὴν ὁ κὺρ Γιαννάκης ἔστερξε νὰ κάμη Ἀγάπην, καὶ λοιπὸν κατέμπρο-⁸/σθεν ἡμῶν ἐζήτησε συμπάδ(ει)ον καὶ συγχώρησιν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν κὺρ Μήτζον ⁹/ λέγωντας παρῶρησία, πῶς ἔσφαλεν, πῶς δὲν ἔκαμε καλᾶ, καὶ ὅσα τοῦ εἶπε ¹⁰/ δὲν τὰ εἶπε καλᾶ, καὶ ἔτζη ἔγινεν ἀγάπη ἀνάμεσόντους, στέργωντάστο καὶ ὁ κὺρ ¹¹/ Μήτζος καὶ ἐσχωρέθησαν, καὶ ἐφιλιώθηκαν, εἰς τρόπον ὅπου ἀπὸ τὴν σήμερον ¹²/ καμίαν κρίσιν πλέον νὰ μὴν ἔχουν περὶ ταύτης τῆς μάχης, οὔτε νὰ κατα-¹³/σύρνωνται πουθενὰ στὸν κόσμον, ὅσον δὲ διὰ τὴν ποτέντζιαν ὅπου ἔκαμεν ¹⁴/ ὁ κὺρ Γιαννάκης, ἐπειδὴ καμία Κρίσις Νομικὴ